

38 ΛΓ.

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ.

Στεφάνηφορου μετ' ηρος
 μελπομαι ῥοδον τερεινον·
 συ δ', ἔταιρ', ἀεξε μολπην.
 τοδε γαρ θεων ἀημα,
 τοδε και βροτων χαρημα, 5
 Χαρισιν τ' ἀγαλμ' εν ὤραις
 πολυανθεων Ερωτων,
 Αφροδισιον τ' ἀδυσμα.
 τοδε και μελημα μυθοις,
 χαριεν φυτον τε Μουσων. 10
 γλυκυ και ποιουντι πειραν
 εν ακανθιναις αταρποις·
 γλυκυ δ' αυ λαβοντι θαλπειν
 μαλακαισι χερσι, κουφως
 προσαγοντ' Ερωτος ανθος· 15
 ὡς το φως τοδ' αυτο τερπνον
 θαλιαις τε και τραπεζαις,
 Διονυσιαις θ' ἑορταις.
 τι δ' ανευ ῥοδου γενοιτ' αν;
 ῥοδοδακτυλος μεν Ηως, 20

XXXIII. Ein weitläufigeres Lob der Rose (vergl. das sechste Lied), deren Ursprung zuletzt erzählt wird.

V. 1. ηρος anst. εαρος v. εαρ. 2. μελπομαι v. μελπω. 7. πολυανθεων v. πολυανθης. 10. χαριεν v. χαριεις. 11. ποιουντι v. ποιεω. 13. λαβοντι v. λαμβανα. 14. χερσι v. χειρ. 15. προσαγοντ'. Neml. ρισιν. 18. θ' anst. τε. 19. γενοιτο v. γινομαι. Was geschäh' wohl ohne Rosen?

C 4